

הארץ

להתבגר בלי וואטסאפ וטיק טוק: איך נראית ילדות מודרנית בעיירה בלי אינטרנט

כדי להגן על הטלסקופ הענק שנבנה בה, בגרין באנק שבמערב וירג'יניה
אסור להפעיל רשתות אלחוטיות ואפילו מכשירי מיקרוגל. ב-2020, חיי
המתבגרים שם שונים מאוד מאלה של דומיהם ברחבי ארה"ב - בעיקר
לטובה

ניו יורק טיימס
16 במרץ 2020

תקציר הכתבה ב-68 מילים +

איש בגרין באנק שבמערב וירג'יניה לא שם לב לממים ויראליים או לאתגרי ריקוד בטיקטוק. גם לא
לפילטרים פופולריים של מציאות מרובדת בסנאפצ'ט ובאינסטגרם. על האתגר שבמסגרתו גולשים
ברחבי העולם רוקנו לעצמם דליים מלאים במי הקרח על הראש, שמעה צ'ריטי וורדר אחרי כולם. וורדר,
הלומדת כעת בכיתה י"ב בבית הספר התיכון פוקהונטס, אמנם מחזיקה ברשותה איפון - אבל הוא
משמש אותה בעיקר כשעון וכמחשבון. את השיחות שלה היא עושה באמצעות טלפון קווי, והיא שולחת
מסרונים רק לעתים נדירות. ומה בנוגע להודעות בשעת הנהיגה? "זה לא קיים כאן", היא אומרת.

כשצ'ריטי רוצה לגלוש בביתה היא מתיישבת ליד המחשב המשפחתי, שחיבור הפס הרחב שלו הוא כה
איטי, עד שנדרשות לו כמה דקות כדי לטעון סרטון ביוטיוב. "אנחנו רבים על המחשב", אומרת צ'ריטי
בת ה-18, "זה עניין גדול פה".

ברוכים הבאים לעיירה גרין באנק, בת 143 התושבים. בגרין באנק אין Wi-Fi - השימוש ברשתות
אלחוטיות אסור, ואין אותות סלולריים. דממת הרדיו הכמעט מוחלטת, נדרשת מכל מי שמתגורר סמוך
לתושב החשוב והתובעני ביותר בעיר: מצפה גרין באנק, שבו נמצא הרדיו-טלסקופ בר הניווט הגדול
ביותר בעולם. כדי להגן על הציוד הרגיש מהפרעות, הכריזה ממשלת ארה"ב ב-1958 על אזור דממת
רדיו לאומי סמוך לגבול עם וירג'יניה, המשתרע על פני כ-34 אלף קמ"ר.

בשלט שנחלה מחוץ למרכז למדעים במצפה מוסבר כי הטלסקופ חזק כל כך שהוא יכול "לזהות את
הטלפון שלך אם היה במצב טיסה בכוכב שבתאי", אך הוא נחלש מאוד אם מישהו משתמש בסביבתו

במכשירים אלקטרוניים שפולטים גלי רדיו. לכן, מי שמתגורר בטווח של 16 ק"מ מהמצפה גם מנוע מלהשתמש בהתקני בלוטות' ובמכשירי מיקרוגל, אלא אם כן הם סגורים בתוך תיבת מתכת בשם כלוב פאראדיי, שחוסם שדות אלקטרו מגנטיים.

צוחקים ומקיימים קשר עין

כמעט 15 מיליון אמריקאים חיים ביישובים דלי אוכלוסין שבהם אין שירותי אינטרנט בפס רחב. הדבר יוצר פער דיגיטלי עמוק בין מי שיש לו חיבור אינטרנטי מהיר לבין מי שאין לו. אולם, בגרין באנק, שבה המגבלות על שימוש בפס רחב מוגדרות בחוק, נדמה שהזמן עצר מלכת. תאי טלפון ניצבים סמוך לאסמים ולצד הכבישים. אנשים מוצאים את דרכם בעזרת מפות דרכים מנייר. דעתם אינה מוסחת תדיר על ידי הטכנולוגיות ששולטות בחיי האמריקאים במאה ה-21.

בימים אלה, שבהם כמעט 60% מבני הנוער בארה"ב מעידים שהיו מטרה לבריונות ולהטרדה ברשת - ומחקרים גילו קשר בין שימוש ברשתות חברתיות לבין בעיות נפשיות אצל בני עשרה - יצרו המגבלות הדיגיטליות סביב גרין באנק סוג ייחודי של ילדות מודרנית, ללא רעש מתמיד של סמסים ורשתות חברתיות.

הצעירים המקומיים מייחסים חשיבות גדולה יותר לטיפול קשרים אישיים פנים אל פנים, לשהייה תחת כיפת השמיים ולשמירה על פרטיות. גם אלה שבביתם מותקנת רשת Wi-Fi כי הם מרוחקים 16 ק"מ מהמצפה מבלים פחות זמן ברשת מאשר רוב בני גילם. צעירים שעברו עם משפחותיהם לגור באזור הדממה מספרים שגילו ממד של הרפתקה בחייהם.

לפני שנתיים קיבלה צ'ריטי אייפון 6 כמתנת חג המולד, אבל היא אינה מרבה להשתמש בו. היא קובעת פגישות עם חברות באמצעות הטלפון הקווי או פנים אל פנים. אחרי הלימודים, במקום להיצמד לרשתות החברתיות, היא יוצאת לריצה ולאחר מכן מטפלת בעזים, בתרנגולות ובברווזים במשק המשפחתי. בערב היא מכינה ארוחה משפחתית עם אמה. המחשב המשפחתי משמש להכנת שיעורי בית ולא הרבה מעבר לזה.

בראיון שנערך באחד הערבים, ישבה צ'ריטי בחדר המגורים עם הוריה והחבר שלה. הטכנולוגיה לא הסיחה את דעתם כלל. הם צחקו וקיימו קשר עין. הם מודעים לכך שזו סצנה משפחתית נדירה למדי. "אנחנו מיושנים במובן זה", אומרת צ'ריטי, "ההורים שלי יהרגו אותי אם אבהה בטלפון במקום להקשיב להם".

בסתיו הקרוב תעזוב צ'ריטי את אזור הדממה לטובת ווסט וירג'יניה ווסליאן קולג', מוסד קטן בבקאהאנון שבו לומדים 1,400 סטודנטים. במובן מסוים יהיה זה כמעבר לארץ זרה, שבה התקשורת מתנהלת בצורה אחרת.

עד כה היתה צ'ריטי מוגנת במידה רבה מחשיפה ברשתות החברתיות, אף שפתחה חשבונות בטיקטוק, בסנאפצ'ט ובאינסטגרם. הרצאות על בריונות ברשת נראו לה לא רלוונטיות, עד שבמשחק כדורסל מחוץ לעיר מישהי העלתה סרטון של צ'ריטי משתובבת בשירותים. "לא העליתי על דעתי שמישהו מסוגל לעשות דבר שכזה", אמרה צ'ריטי, "אצלנו לא רגילים לדברים כאלה".

טוניה וורדר, אמה של צ'ריטי, הזהירה אותה בנוגע לסכנות הטכנולוגיה, והיא תוהה כיצד צ'ריטי תסתדר בקולג' שבו הקשר הסלולרי וה-Wi-Fi זמינים בכל עת.

"התקשורת הבין אישית הולכת ונעלמת מהעולם, ילדים כבר לא מדברים זה עם זה", אומרת וורדר. לצד זאת, היא מביעה שביעות רצון מהאופן שבו היעדר הקשר הסלולרי בעיירה משפיע על יכולות התקשורת של הילדים. "הילדים שלנו מדברים זה עם זה כי אין אלטרנטיבה", היא אומרת.

אבל לדממת האלחוט הכמעט מוחלטת יש גם חסרונות. כשנהגים בגרין באנק פוגעים באייל או נתקעים בדרך, הם אינם יכולים להזעיק עזרה. בנוסף, האינטרנט האיטי מקשה על התלמידים: מילוי טפסי בקשה למלגות לקולג'ים היה "מלחיץ מאוד", אומרת צ'ריטי, "עד שהם עלו, עד שמילאנו אותם ועד שהצלחנו לשמור אותם".

"זה היה סיוט", מסביר דרייק וורדר, אחיה בן ה-21 של צ'ריטי. הוא מעיד כי נכשל במבחן אנגלית בקולג', משום שלא הצליח להעביר את התשובות שלו ברשת. בעקבות הכישלון כמעט שסולק מהקורס, ובסופו של דבר הושאר בו על תנאי. רק אחרי שהגיש ערעור, אמר, איפשרו לו להיבחן שנית.

תושבי המקום אולי גאים בהיעדר הרשת הסלולרית ותקשורת ה-Wi-Fi, אבל יש מי שנרתע מלבקר במקום. "יש לנו קרובי משפחה שלא באים לבקר משום שילדיהם נלחצים מהמחשבה שלא יהיו מחוברים לרשת", מספרת מנהל המצפה, ד"ר קארן אוניל. השיחה בינינו מתקיימת במרתף המצפה, שם מתעסקים כמה תלמידי תיכון עם רובוט ממוחשב. "לא אכפת להם כלל איפה הניחו את הטלפונים שלהם", היא אומרת.

המצפה משתף את בתי הספר המקומיים בפעילותו המדעית - קשר הנושא פירות. בית הספר היסודי וחסידת הביניים של גרין באנק נמנים עם עשרה בתי ספר בארה"ב שנבחרו לקיים קשר רדיו עם צוות תחנת החלל הבינלאומית בהמשך השנה.

"קיבלתי את אשתי בחזרה"

האזור שסביב העיירה מושך זה שנים אנשים שמחפשים מפלט מהמולת היומיום של המציאות המודרנית. במשך השנים הפך האזור מקלט לאלה שלוקים, לדבריהם, בהפרעה רפואית שנויה במחלוקת ששמה רגישות לקרינה, שמקורה באנטנות סלולריות ומשדרי Wi-Fi.

בקיץ האחרון ביקרו באזור ג'ייסון בקסטר ואשתו. לדברי בקסטר, אשתו סבלה מאלרגיה לגלי רדיו שבגללה לא הצליחה לצאת מהמיטה. במהלך הביקור השתפרה בריאותה לעין ערוך, מסביר בקסטר.

"קיבלתי את אשתי בחזרה", הוא אומר, "היא הבריאה".

כעבור כמה שבועות עברו בני הזוג מקונטיקט עם בתם בת ה-13, ג'נה, לבית עץ סמוך לגרין באנק. הבית מואר במנורות LED המופעלות על ידי סוללות, מחומם בעצים ואין בו חשמל ומסכים.

ג'נה לומדת בבית ומעידה שאינה מתגעגעת כלל לטלפון הסלולרי, לאינסטגרם ולסממני חייה הקודמים. היא מעדיפה לקרוא בספריית הענק של השכנים ולטייל במכונת השטח בשדות.

מדי פעם, כשמתאפשר לה להתחבר ל-Wi-Fi, היא סורקת את הרשתות החברתיות או צופה בסרטונים ביוטיוב בטלפון שלה. אבל, היא אומרת, "זה כבר לא מרגיש לי אמיתי".

"כשהייתי בקונטיקט, זה כל מה שהיה לי לעשות", הוסיפה, "עכשיו אני שואלת את עצמי, למה לי לעשות את זה כשאפשר לטפס על עץ?".

לחצו על הפעמון לעדכונים בנושא:

 ילדים הורים יוטיוב אינטרנט